

kende årsag til, at ledigheden permanent har været helt uacceptabelt høj i en årrække.

Regeringens udspil trækker i den helt forkerte retning: Dagpenge niveauet er alt for højt, og varigheden på over 9 år med mulighed for forlængelse er helt uacceptabel.

Uafhængige eksperter har gentagne gange påpeget, at dagpengeydelse og den lange dagpengeperiode skal ændres for at nedbringe strukturløsheden.

Mindretallet er enig med den nye vismand, professor Torben Andersen, der i Arbejdsgiveren af 8. juni 1993 skriver: »På ydelsessiden indebærer de fremlagte lovforslag så godt som ingen realitetsændringer i forhold til det hidtil gældende system. Med uændrede dagpengeydelse videreføres således de impulser, der udgår fra dagpengesystemet til sammenpresning af lønstrukturen. Dette har negative konsekvenser for beskæftigelsen og for fordelingen af denne.«

Sådan som bruttoskatten er udformet, er det blevet en generel ekstraskat, som mindretallet på enhver måde må tage afstand fra.

Mindretallet beklager også, at tanken om en decentral arbejdsmarkedspolitik reelt er indholdsløs, når op imod 10 af de 12 mia. kr. bruges centralt.

Selv om regeringen har taget nogle elementer fra KV-regeringens planer til en reform af arbejdsmarkedet, har den desværre gjort dette ved at sætte dem ind i en sammenhæng, som ikke skaber den nødvendige dynamik, der er forudsætningen for varig fremgang i beskæftigelsen. I værste fald kan dens kortsigtede løsninger stille sig i vejen for den langsigtede forbedring og dermed gøre ondt værre.

Mindretallet frygter, at flere af regeringens elementer vil bidrage til at forlænge den eksisterende arbejdsløshedskø.

Mindretallet vil derfor stemme imod regeringens forslag og i stedet arbejde videre for en egentlig reform af arbejdsmarkedet og forsæt tage de nødvendige initiativer til en langsigtet forbedring.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet kan dog stemme for de under nr. 1, 17, 31, 32, 33 og 34 stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder ikke, at dette lovforslag opfylder de intentioner, SF har for en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

I lovforslaget er der for få rettigheder for de arbejdsløse. Der er intet til hinder for, at den ene rettighed, de arbejdsløse har i delperiode 1, 1 års aktivering efter en handlingsplan, kan udstrækkes til at gå over 3 år med korte kurser nogle uger ad gangen. Det frygter SF vil ske, fordi der ikke sammen med rettigheden er fastlagt klare retningslinier for, at pengene til opfyldelse af rettigheden er til stede.

SF finder det ligeledes urimeligt, at de ledige kan sendes ud i job af en varighed på 20 timer om ugen, der ikke er til overenskomstlønninger.

Det vil også betyde, at der kommer en gøgeungeeffekt i områder, hvor ufaglærte og korttidsuddannede i forvejen har stor ledighed, fordi der er mange LO-organisationer, der ikke har deltaget i deres overenskomster, hvilket betyder, at mange ikke kan komme i job i deres eget fag.

Det værste er dog, at mange unge nu ikke mere har mulighed for at komme i a-kasse efter et støttet arbejde. End ikke en bestemmelse om første gangs optagelse for unge har regeringen villet være med til. Det er ungdomsfjendsk, når det ses i sammenhæng med, at unge under 25 år heller ikke mere kan få lov at uddanne sig på dagpenge i 2 år.

Det er lykkedes, at redde de mange 50-59-årige, der ellers ville have fortabt deres muligheder for at komme på efterløn, når de fylder 60 år. De kan nu komme enten på overgangsydelse eller delperiode 2. Dette indebærer desværre, at mange vil starte deres efterlønstilværelse på 82 pct.-satsen. Det er ikke lykkedes at få rettet op herpå.

SF har intet imod, at dagpengemodtagere får muligheder for at tjene lidt ved siden af dagpengene.

SF mener, at det er lykkedes at lave et lovforslag, der betyder endnu flere regler og derved større administrationsvanskeligheder. Således opereres der med både 80 pct.- og 82 pct.-satser i stedet for at forenkle og sige 82 pct. over hele linien.

Det bliver sådan, at to mennesker kan komme til at stå på samme arbejdsplads, den ene på overenskomstløn og således optjene ret til dagpenge, den anden på dagpengesats plus 15